

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia 2022 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko¹⁾

Na podstawie art. 60 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 i 2389) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 w ust. 1 uchyla się pkt 7;
- 2) w § 3 w ust. 1 uchyla się pkt 8.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
REDAKCYJNYM I LEGISLACYJNYM
MICHAŁ FRĄCZKIEWICZ
DYREKTOR DEPARTAMENTU PRAWNEGO
KANCELARII PREZESA RADY MINISTRÓW
/- podpisano elektronicznie/

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. UE L 26 z 28.01.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 124 z 25.04.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 174 z 03.07.2015, str. 44 oraz Dz. Urz. UE L 245 z 25.09.2019, str. 10).

UZASADNIENIE

I. Wyjaśnienie potrzeby i celu wydania rozporządzenia.

1) Poprawa dostępu do internetu i usług telekomunikacyjnych

Sieci telekomunikacyjne, a w szczególności zasięg mobilnych sieci telekomunikacyjnych, gwarantują możliwość świadczenia obywatelom pracy zdalnej oraz edukacji zdalnej (przeprowadzanie zajęć przez internet) – kontekst edukacji ma fundamentalne znaczenie, obok bezpieczeństwa publicznego. Dlatego konieczne jest zapewnienie wszystkim obywatelom dostępu do szerokopasmowego internetu. W obliczu sytuacji, w jakiej obecnie znajduje się Polska, kluczowe dla administracji rządowej jest zapewnienie obywatelom bezpieczeństwa publicznego i odpowiedniej opieki zdrowotnej. W celu minimalizacji zagrożenia zarażeniem SARS CoV-2 wprowadzona została możliwość zdalnego wystawienia zwolnienia lekarskiego dla osób, które podejrzewają u siebie zakażenie koronawirusem. Jednocześnie administracja publiczna gwarantuje możliwość załatwienia online większości spraw w urzędach, systematycznie uruchamiając kolejne usługi

W tym trudnym czasie infrastruktura telekomunikacyjna, bardziej niż kiedykolwiek, okazała się być kluczową dla prawidłowego funkcjonowania państwa. Zgodnie z zestawieniem przygotowanym przez Urząd Komunikacji Elektronicznej, wzrost natężenia ruchu w niektórych sieciach wyniósł nawet 140 proc. w porównaniu z miesiącami poprzedzającymi wystąpienie pandemii koronawirusa. Jednocześnie należy podzielić opinię analityków firmy doradczej Abi Research, którzy w swoim white paper „Telcos As a National Growth Accelerator”², wskazali, że infrastruktura telekomunikacyjna ma kluczowe znaczenie dla przywracania normalnego funkcjonowania społeczeństw oraz przedsiębiorstw także po kryzysie związanym z obecną pandemią koronawirusa. Do tych samych konstatacji doszła Komisja Europejska, która w ramach Zalecenia z dnia 18 września 2020 roku *w sprawie wspólnego unijnego zestawu narzędzi redukujących koszty inwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości, zapewniających terminowe i proinwestycyjne udostępnienie częstotliwości radiowych dla sieci 5G oraz wspierających rozwój łączności jako narzędzia ekonomicznej odbudowy Unii po kryzysie COVID-19* (C(2020) 6270 final, tzw. connectivity toolbox). Komisja przeprowadziła przegląd prawodawstwa Państw członkowskich w zakresie procedur wymaganych w telekomunikacyjnym procesie inwestycyjnym, celem określenia zbioru dobrych praktyk, w tym legislacyjnych. W marcu 2021 roku został opublikowany tzw. Connectivity Toolbox³, który odnosi się m.in. do regulacji z dyrektywy 2011/92/UE wskazując jednocześnie, że kwestia oddziaływania pól elektromagnetycznych jest

² https://go.abiresearch.com/lp-telcos-as-a-national-growth-accelerator?utm_source=media&utm_medium=email

³ <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/news/connectivity-toolbox-member-states-agree-best-practices-boost-timely-deployment-5g-and-fibre>

oddzielna od oceny środowiskowej. Niestety, pomimo podejmowanych na szeroką skalę działań i inwestycji istnieją jeszcze w Polsce obszary, gdzie nie ma odpowiedniej infrastruktury, a tym samym dostępu do kluczowych usług. Dostęp do mobilnych usług telekomunikacyjnych o odpowiedniej jakości jest również istotny z punktu obywateli nieposiadających dostępu do internetu stacjonarnego – takich zgłoszeń od obywateli i samorządów Kancelaria Prezesa Rady Ministrów w 2021 roku otrzymała ponad 400.

Dlatego Rząd Rzeczypospolitej Polskiej podejmuje działania, które mają na celu usprawnienie procesu inwestycyjnego poprzez usunięcie zbędnych nadregulacji prawnych, przy jednoczesnym zagwarantowaniu bezpieczeństwa i kontroli nad instalacjami radiokomunikacyjnymi. W ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności⁴ (KPO) nowelizacja przedmiotowego rozporządzenia została wskazana jako element reformy w Komponentcie C1.2 Podniesienie poziomu dostępności i wykorzystania nowoczesnej przewodowej i bezprzewodowej na potrzeby społeczne i gospodarcze, i tym samym jest jednym z kamieni milowych niezbędnych do osiągnięcia w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności. W ramach inwestycji KPO przewiduje się interwencje, w postaci instrumentów zwrotnych lub częściowo zwrotnych o wartości 1,4 mld EUR, wspierające rozwój sieci mobilnych (4G i 5G) na obszarach o niskiej gęstości zaludnienia, a także wzdłuż drogowych szlaków komunikacyjnych. Dodatkowo w ramach KPO przewidziano zbudowanie do końca 2023 roku systemu stacjonarnego monitoringu pola elektromagnetycznego. W ramach tego systemu zaplanowano powstanie 300 instalacji stacjonarnego monitoringu emisji pola elektromagnetycznego emitowanego z instalacji radiokomunikacyjnych. System ten ma objąć 50 miast w Polsce. Działanie to ma na celu wsparcie wdrożenia sieci 5G poprzez skuteczne informowanie obywateli o rzeczywistych poziomach pola elektromagnetycznego pochodzącego z instalacji radiokomunikacyjnych co w konsekwencji przyczyni się do zwiększenia społecznej akceptacji dla tego typu inwestycji. Dane z systemu zasilać będą centralną bazę danych o poziomach emisji pola elektromagnetycznego, tj. System Informacyjny o Instalacjach wytwarzających Promieniowanie Elektromagnetyczne (System SI2PEM).

2) Redukcja nieuzasadnionych obciążeń administracyjnych

Projekt nowelizacji rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko zmierza do korekty obecnego katalogu przedsięwzięć oraz harmonizacji przepisów z załącznikami I i II dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. UE L 26 z 28.01.2012, str. 1, z późn. zm.) – zwanej dalej

⁴ <https://www.gov.pl/attachment/667697b5-ee63-4e01-b87c-799ea0a94794>

„dyrektywą 2011/92/UE”. Merytoryczną podstawę przedmiotowego projektu stanowią przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie *przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. poz. 1839) – zwanego dalej „rozporządzeniem ooś”, w stosunku do którego wprowadzono zmiany niezbędne do dalszego doprecyzowania w polskim prawie treści załącznika I i II do Dyrektywy 2011/92/UE.

Zaproponowane w projekcie rozporządzenia zmiany z zakresu dostosowania przepisów do postanowień Dyrektywy 2011/92/UE sporządzono w oparciu o analizę prawodawstwa UE oraz doświadczenie organów wydających decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach. Dotychczas funkcjonujące regulacje dotyczące instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych emitujących pole elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, – w przypadkach wskazanych w § 2 ust. 1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia ooś – były nadregulacją względem wymogów ustanowionych dyrektywą 2011/92/UE. Mając na względzie cel tej dyrektywy, który zakłada przede wszystkim objęcie nadzorem prawnym ściśle skonkretyzowanych (pod względem stopnia negatywnego wpływu na środowisko) przedsięwzięć z różnych sektorów gospodarki, brak jest uzasadnienia do prowadzenia ww. oceny względem działań, których wpływ nie jest znaczący lub nie występuje wcale. Powyższe znajduje potwierdzenie w praktyce organów ochrony środowiska, bowiem prowadzone dotychczas postępowania administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dowodzą, że w przypadku przedsięwzięć telekomunikacyjnych znacząco negatywny wpływ na środowisko nie występuje. Intencją projektodawcy jest redukcja obciążeń i usunięcie nadregulacji, które nie znajdują uzasadnienia w kontekście celów stawianych w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, a które w związku z wymogiem uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach utrudniają proces inwestycyjny, wydłużając przez to czas uzyskiwania niezbędnych pozwoleń.

Zgodnie z informacjami zebranymi od uczestników procesu inwestycyjnego projektowane dotychczas instalacje (ostatnie 5 lat), jak się finalnie okazywało, nie wymagały uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rozumianej jako decyzja, która potwierdzałaby zaliczenie danej instalacji do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Tym samym w żadnym z przypadków nie wystąpiło znaczące (w tym także potencjalnie znaczące) negatywne oddziaływanie na środowisko.

Również z punktu widzenia organów ochrony środowiska nadmiernie obciążonych postępowaniami dla inwestycji należących do różnorodnych branż gospodarki narodowej konieczna jest redukcja nieuzasadnionych obciążeń w celu skupienia się nad kontrolą i nadzorem procesu inwestycyjnego przedsięwzięć, które faktycznie mogą znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko.

Proponowana zmiana legislacyjna pozostaje bez wpływu na zasadę “zanieczyszczający płaci”, zgodnie z którą ten, kto powoduje zanieczyszczenie środowiska, każdorazowo ponosi koszty zapobiegania temu zanieczyszczeniu, a także na zasadę zapobiegania i zasadę przezorności. To podstawowe zasady, które wynikają z ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, 2127 i 2269). Zakłada się, że liberalizacja przepisów rozporządzenia oos nie obejmie dużych inwestycji przemysłowych, których realizacja, niezależnie od ich typu i pozostałych parametrów, będzie nadal podlegać obowiązkowi uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz nie były również ujęte w dyrektywie Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w *sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko*, którą to Dyrektywa 2011/92/UE ujednoliciła.

W tym miejscu należy się odnieść do podstaw powstania obu dyrektyw. Dyrektywa Rady 85/337/EWG stanowi, że:

- różnice w obowiązującym ustawodawstwie różnych Państw Członkowskich w odniesieniu do oceny skutków wywieranych na środowisko przez publiczne i prywatne przedsięwzięcia mogą stwarzać niekorzystne warunki konkurencji i przez to bezpośrednio wpływać na funkcjonowanie wspólnego rynku; dlatego konieczne jest przeprowadzenie zbliżenia ustawodawstwa krajowego w tym obszarze zgodnie z art. 100 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą (obecnie art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej);
- należy wprowadzić zasady ogólne dla oceny skutków wywieranych na środowisko w celu uzupełnienia i skoordynowania procedur wydawania zezwoleń na publiczne i prywatne przedsięwzięcia, które mogą mieć znaczny wpływ na środowisko;
- zezwolenia na publiczne lub prywatne przedsięwzięcia, które mogą znacząco oddziaływać na środowisko, powinny być udzielane jedynie po uprzednim wykonaniu oceny możliwych znaczących skutków środowiskowych tych przedsięwzięć; ocena ta musi być przeprowadzona na podstawie odpowiednich informacji dostarczonych przez wykonawcę, które mogą być uzupełniane przez władze i obywateli zainteresowanych danym przedsięwzięciem;
- zasady oceny skutków środowiskowych powinny być zharmonizowane, szczególnie w odniesieniu do przedsięwzięć, które powinny podlegać ocenie, podstawowych obowiązków wykonawców oraz do zawartości oceny;
- niektóre rodzaje przedsięwzięć mogą znacząco oddziaływać na środowisko i te przedsięwzięcia muszą z zasady podlegać systematycznej ocenie;

- przedsięwzięcia innych rodzajów mogą nie mieć w każdym przypadku znaczących oddziaływań na środowisko i te przedsięwzięcia powinny być oceniane **gdy Państwa Członkowskie uznają, że wymóg oceny wynika z cech tych przedsięwzięć.**

Dyrektywa 2011/92/UE jako podstawę wskazuje:

- art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowiący, że polityka Unii w dziedzinie środowiska oparta jest na zasadzie ostrożności oraz na zasadach działania zapobiegawczego, naprawiania szkody w pierwszym rzędzie i na zasadzie „zanieczyszczający płaci”.

Przepisy dyrektywy 2011/92/UE jasno wskazują w art. 1 ust. 1, że stosuje się ją do oceny skutków środowiskowych wywieranych przez przedsięwzięcia publiczne i prywatne, które mogą powodować znaczące skutki w środowisku (zostały one sklasyfikowane w załącznikach do dyrektywy). Zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy 2011/92/UE przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko (a więc zgodnie z rozporządzeniem ooś także instalacje radiokomunikacyjne o mocy >15W EIRP) należy zbadać czy podlegają one ocenie oddziaływania na środowisko. Badanie to jest przeprowadzane za pomocą badania indywidualnego lub progów lub kryteriów ustalonych przez państwo członkowie (tzw. selekcja katagoryczna). W ocenie projektodawcy za takie progi należy uznać dopuszczalne w Polsce poziomy pola elektromagnetycznego (dalej także jako „PEM”) określone w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie *dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku* (Dz. U. poz. 2448).

Przepisy dyrektywy 2011/92/UE nie odnoszą się do przyjęcia dodatkowych rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Natomiast dyrektywa ta dopuszcza w wyjątkowych przypadkach wyłączenie szczególnych przedsięwzięć spod procedur oceny środowiskowej, gdy stosowanie tych przepisów miałyby niekorzystny wpływ na cele przedsięwzięcia, pod warunkiem spełnienia celów niniejszej dyrektyw, oraz pod warunkiem dostarczenia Komisji i zainteresowanej społeczności odpowiednich informacji.

3) Gwarancje poszanowania praw obywateli w procesie inwestycyjnym oraz zapewnienie skutecznej kontroli inwestycji

Należy podkreślić, że obecnie istniejące regulacje prawne gwarantują skuteczny udział w obywatelom oraz samorządom w postępowaniach administracyjnych dla masztów telekomunikacyjnych. Odbywa się to na następujących etapach procesu inwestycyjnego:

- ustalenia lokalizacji inwestycji (na podstawie planu zagospodarowania przestrzennego lub na podstawie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego);
- uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę;

- zgłoszenia organowi ochrony środowiska nowo zbudowanej lub zmienionej w sposób istotny instalacji, z której emisja nie wymaga pozwolenia, mogącej negatywnie oddziaływać na środowisko.

Warto także zaznaczyć, że wykreślenie instalacji emitujących pole elektromagnetyczne z treści rozporządzenia ooś uzasadnione jest nie tylko wyżej omówionym faktem nieujęcia ich w treści dyrektywy 2011/92/UE, ale ponadto istnieniem obowiązujących regulacji zawartych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, które gwarantują bezpieczeństwo i kontrolę nad polem elektromagnetycznym emitowanym od instalacji radiokomunikacyjnych. Kwestie związane ze zgłaszaniem instalacji, z których emisja nie wymaga pozwolenia, mogących negatywnie oddziaływać na środowisko są uregulowane w art. 152 ustawy – Prawo ochrony środowiska, zgodnie z którym:

1. *Instalacja, z której emisja nie wymaga pozwolenia, mogąca negatywnie oddziaływać na środowisko, podlega zgłoszeniu organowi ochrony środowiska, z zastrzeżeniem ust. 8.*
2. *Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:*
 - 1) *oznaczenie prowadzącego instalację, jego adres zamieszkania lub siedziby;*
 - 2) *adres zakładu, na którego terenie prowadzona jest eksploatacja instalacji;*
 - 3) *rodzaj i zakres prowadzonej działalności, w tym wielkość produkcji lub wielkość świadczonych usług;*
 - 4) *czas funkcjonowania instalacji (dni tygodnia i godziny);*
 - 5) *wielkość i rodzaj emisji;*
 - 6) *opis stosowanych metod ograniczania wielkości emisji;*
 - 7) *informację, czy stopień ograniczania wielkości emisji jest zgodny z obowiązującymi przepisami;*
 - 8) *(uchylony)*
 - 9) *sprawozdanie z wykonanych pomiarów poziomów pól elektromagnetycznych, o których mowa w art. 122a ust. 1 pkt. 1 lub 2.*

(...)

3. *Prowadzący instalację, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany do dokonania zgłoszenia przed rozpoczęciem jej eksploatacji, z zastrzeżeniem ust. 5. Przepis art. 64 ust. 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.*
4. *Do rozpoczęcia eksploatacji instalacji nowo zbudowanej lub zmienionej w sposób istotny można przystąpić, jeżeli organ właściwy do przyjęcia zgłoszenia w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia nie wniesie sprzeciwu w drodze decyzji.*
- 4a. *Sprzeciw, o którym mowa w ust. 4, jest wnoszony, jeżeli:*
 - 1) *eksploatacja instalacji objętej zgłoszeniem powodowałaby przekroczenie standardów emisyjnych lub standardów jakości środowiska;*

2) instalacja nie spełnia wymagań ochrony środowiska, o których mowa w art. 76 ust. 2 pkt 1 i 2.

4b. Organ właściwy do przyjęcia zgłoszenia może z urzędu, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 4, wydać zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu. Wydanie zaświadczenia wyłącza możliwość wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 4, oraz uprawnia zgłaszającego do rozpoczęcia eksploatacji instalacji.

4c. Do rozpoczęcia eksploatacji instalacji lub urządzenia, o którym mowa w art. 122a ust. 1, zmienionego w sposób istotny lub będącego przenośnym wolnostojącym masztem antenowym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351) można przystąpić bezpośrednio po doręczeniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1. W przypadku gdy organ właściwy do przyjęcia zgłoszenia w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia wniesie sprzeciw w drodze decyzji w zakresie, o którym mowa w ust. 4a, prowadzący tę instalację lub użytkownik tego urządzenia wstrzymuje jego eksploatację.

(...)

6. Prowadzący instalację, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany:

1) przedłożyć organowi właściwemu do przyjęcia zgłoszenia informacje o:

- a) rezygnacji z rozpoczęcia eksploatacji instalacji,
- b) zakończeniu eksploatacji instalacji,
- c) zmianie w zakresie danych lub informacji, o których mowa w ust. 2 i 2b, albo objętych oświadczeniem, o którym mowa w ust. 2c;

2) dokonać ponownego zgłoszenia instalacji, jeżeli zmiana wprowadzona w instalacji ma charakter istotnej zmiany lub w przypadku nierozpoczęcia eksploatacji instalacji przed upływem 12 miesięcy od dnia upływu terminu do wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 4, albo od dnia wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 4b.

(...)

7a. Organ ochrony środowiska niezwłocznie przedkłada wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu informacje zawarte w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1 i 6 pkt 2, oraz informacje, o których mowa w ust. 6 pkt 1, dla instalacji objętych obowiązkiem zgłoszenia z uwagi na wytwarzanie pól elektromagnetycznych, dla których nie wniesiono sprzeciwu lub dla których wydano zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu.

Jednocześnie należy podkreślić, że projekt rozporządzenia nie wpływa na powyższy obowiązek zgłoszenia instalacji, gdyż wynika on z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie rodzajów instalacji, których eksploatacja wymaga zgłoszenia (rozporządzenie wydane na

podstawie art. 153 ust. 1 ustawy - *Prawo ochrony środowiska*). Zgłoszenie instalacji wytwarzającej pole elektromagnetyczne (zarówno nowozbudowanej, jak i zmodernizowanej w sposób istotny) następuje zatem do właściwego miejscowo organu ochrony środowiska. Organ ten dokonuje oceny, m.in. w oparciu o przedstawioną przez zgłaszającego dokumentację, czy eksploatacja instalacji nie spowoduje m.in. przekroczenia standardów emisyjnych (w takiej sytuacji zgłasza sprzeciw). Jeśli organ nie zgłosi sprzeciwu w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia instalacji – zgłaszający instalację jest uprawniony do rozpoczęcia jej eksploatacji. Jeśli zatem, w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego w przedmiocie zgłoszenia instalacji, organ ochrony środowiska nie uzna za zasadne wniesienia sprzeciwu w oparciu o któreś z kryteriów przewidzianych w art. 152 ust. 4a ustawy - *Prawo ochrony środowiska* (a zatem dopuści daną instalację do eksploatacji), należy uznać, że instalacja ta nie oddziałuje w sposób nieprawidłowy na środowisko (w tym na ludzi) i może być w sposób bezpieczny eksploatowana.

Konsekwencje prawne niedopełnienia procedury, o której mowa powyżej, określone zostały w ustawie - zgodnie z art. 338b i 342 ustawy - *Prawo ochrony środowiska*:

Art. 338b. Kto, będąc obowiązany do przekazywania wyników pomiarów pól elektromagnetycznych w środowisku, nie przekazuje ich w terminie określonym w art. 122a ust. 2, podlega karze grzywny.

Art. 342. 1. Kto, będąc obowiązany na podstawie art. 152 do zgłoszenia informacji dotyczących eksploatacji instalacji, nie spełnia tych obowiązków lub eksploatuje instalację niezgodnie ze złożoną informacją, podlega karze grzywny.

2. *Tej samej karze podlega, kto:*

- 1) *eksploatuje instalację pomimo wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 152 ust. 4, albo rozpoczyna eksploatację instalacji przed upływem terminu do wniesienia sprzeciwu, chyba że wydano zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu;*
- 2) *narusza warunki decyzji, o której mowa w art. 154 ust. 1 lub 1a, określającej wymagania w zakresie ochrony środowiska dotyczące eksploatacji instalacji wymagającej zgłoszenia, o którym mowa w art. 152 ust. 1;*
- 3) ***nie dotrzymuje dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 122 ust. 1 (.***

Art. 152b ust. 1 ustawy - *Prawo ochrony środowiska* nakłada na organ ochrony środowiska obowiązek udostępnienia na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ten organ następujące informacje o instalacjach wytwarzających pole elektromagnetyczne, objętych obowiązkiem zgłoszenia. Tym samym zapewniono obywatelom oraz organizacjom pozarządowym skuteczny dostęp do informacji o instalacjach emitujących pole elektromagnetyczne, dla których rozpoczęto procedurę zgłoszenia przed właściwym organem ochrony środowiska.

Z kolei zgodnie z art. 152b ust. 3 ustawy – *Prawo ochrony środowiska* organizacja pozarządowa w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. *o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie* prowadząca działalność w zakresie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 6 lub 18 tej ustawy, lub osoba zamieszkała w gminie, na terenie której ma być lub jest eksploatowana instalacja, o której mowa w ust. 1, może wnieść do organu ochrony środowiska właściwego do przyjęcia zgłoszenia uwagi dotyczące okoliczności, o których mowa w art. 152 ust. 4a ustawy - *Prawo ochrony środowiska*, wraz z ich szczegółowym uzasadnieniem uprawdopodobniającym zasadność ich wniesienia. Tym samym zapewniono skuteczny udział obywateli oraz organizacji pozarządowych w procesie zgłoszenia instalacji emitujących pola elektromagnetyczne.

W kontekście ochrony przed PEM warto przytoczyć również art. 122a ustawy - *Prawo ochrony środowiska*:

1. Prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia emitującego pola elektromagnetyczne, które są stacjami elektroenergetycznymi lub napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi o napięciu znamionowym nie niższym niż 110 kV, lub instalacjami radiokomunikacyjnymi, radionawigacyjnymi lub radiolokacyjnymi, emitującymi pola elektromagnetyczne, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, emitującymi pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz, są obowiązani do wykonania pomiarów poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku:
 - 1) bezpośrednio przed rozpoczęciem użytkowania instalacji lub urządzenia;
 - 2) każdorazowo w przypadku zmiany warunków pracy instalacji lub urządzenia, w tym zmiany spowodowanej zmianami w wyposażeniu instalacji lub urządzenia, o ile zmiany te mogą mieć wpływ na zmianę poziomów pól elektromagnetycznych, których źródłem jest instalacja lub urządzenie;
 - 3) każdorazowo w przypadku zmiany istniejącego stanu zagospodarowania i zabudowy nieruchomości skutkującej zmianami w występowaniu miejsc dostępnych dla ludności w otoczeniu instalacji lub urządzenia – na pisemny wniosek właściciela lub zarządcy nieruchomości, na której nastąpiła ta zmiana.
2. Wyniki pomiarów, o których mowa w ust. 1, przekazuje się w postaci elektronicznej wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska i państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu w terminie 30 dni od dnia wykonania pomiarów.

Od 20 lipca 2021 roku działa System Informacyjny o Instalacjach wytwarzających Promieniowanie ElektroMagnetyczne (SI2PEM), będący publiczną bazą danych zawierającą informacje o polu elektromagnetycznym w środowisku, i prowadzony przez Ministra Cyfryzacji.

Głównym komponentem systemu jest rozbudowana baza danych o instalacjach radiowych stacji bazowych telefonii komórkowej i wynikach pomiarów pola elektromagnetycznego wykonywanych

w ich otoczeniu przez akredytowane laboratoria na zlecenie prowadzących instalacje lub użytkowników urządzeń radiokomunikacyjnych. SI2PEM gromadzi i prezentuje te dane w jednolitej i uporządkowanej formie. SI2PEM gromadzi również informacje o kontrolnych pomiarach PEM prowadzonych przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska oraz dane z rejestrów instalacji i pozwoleń radiowych Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Do systemu trafiają też informacje od operatorów telekomunikacyjnych na temat istniejących stacji bazowych telefonii komórkowej.

SI2PEM pozwala także dokonać ciągłych estymacji emisji PEM, czyli pozwala wyznaczyć analitycznie ciągły rozkład natężenia pola elektromagnetycznego na obszarze całego kraju z dokładnością do 1 metra kwadratowego, także w tych miejscach, w których nie zostały jeszcze wykonane pomiary PEM.

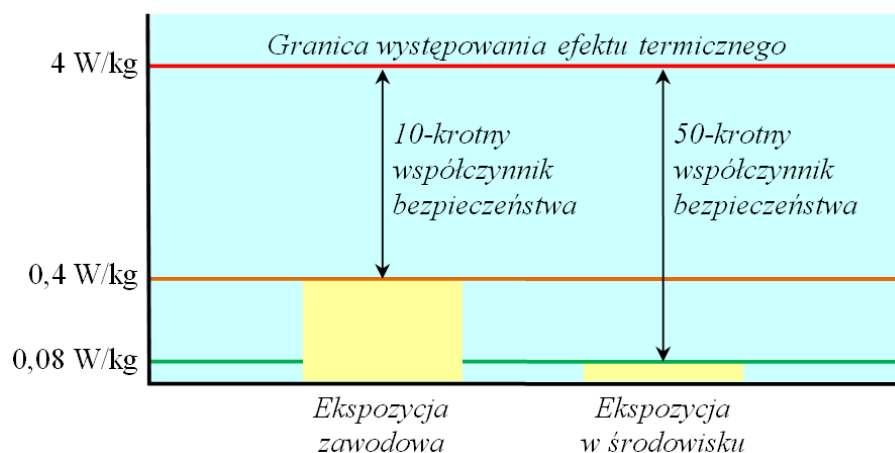
Wyniki pomiarów PEM oraz estymacji rozkładów PEM prezentowane są na mapie. Dostęp do tych informacji jest powszechny i bezpłatny za pośrednictwem strony www.si2pem.gov.pl.

4) Brak wpływu na zdrowie inwestycji telekomunikacyjnych zgodnie z najbardziej aktualnym stanem wiedzy naukowej

Na początku lat 90-tych XX wieku Światowa Organizacja Zdrowia (ang. WHO) podjęła prace badawcze w zakresie biologicznych skutków oddziaływania fal o częstotliwościach radiowych. W 1998 r. Międzynarodowa Komisja Ochrony przed Promieniowaniem Niejonizującym (ang. ICNIRP) we współpracy z WHO, określiła **wytyczne** „Guidelines for limiting exposure to time-varying electric, magnetic and electromagnetic fields (up to 300 GHz)” dotyczące ograniczenia narażenia na PEM o częstotliwości do 300 GHz, **mające zapewnić ochronę przed znanymi niekorzystnymi efektami zdrowotnymi**.

Na podstawie tych wytycznych opracowano **zalecenie** Rady 1999/519/EC w sprawie ograniczenia narażenia ogółu ludności na pole elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz) – zwanym dalej „zaleceniem 1999/519/EC”, **które ma uzupełniać politykę krajową mającą na celu poprawę stanu zdrowia**. Celem zalecenia 1999/519/EC jest opracowanie ram ograniczających narażenie ogółu ludności na pole elektromagnetyczne w oparciu o najlepsze dowody naukowe, a także stworzenie podstawy do monitorowania sytuacji. W zaleceniu tym zdefiniowano dwie wielkości: ograniczenia podstawowe (ang. *Basic restrictions*) odnoszące się do zjawisk bezpośrednio występujących w organizmach ludzi oraz poziomy odniesienia (ang. *Reference levels*) określone ze względu na potrzeby praktycznej oceny (czyli pomiaru) ryzyka przekroczenia ograniczeń podstawowych ekspozycji na PEM w środowisku.

Wartości graniczne PEM ustanowione w ww. dokumentach zawierają 10-krotny (dla ekspozycji zawodowej) oraz 50-krotny (dla ekspozycji w środowisku) współczynnik bezpieczeństwa od wartości granicznej występowania efektu termicznego.

Rys. 1 Porównanie dopuszczalnej wartości współczynnika SAR dla ekspozycji zawodowej oraz ekspozycji w środowisku z wartością graniczną występowania efektu termicznego – współczynniki bezpieczeństwa.

Unia Europejska zarówno przed wydaniem w 1999 r. zalecenia 1999/519/EC, jak i po jego wydaniu angażowała się i nadal angażuje się aktywnie w tę problematykę, zabiegając o najlepsze opinie naukowe i medyczne, przedstawiane przez szereg grup roboczych oraz działający przy Komisji Europejskiej Komitet Naukowy ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia (SCENIHR). W rezultacie nieustannie napływają analizy, opracowania i opinie, które odzwierciedlają powagę, z jaką zagadnienie to traktowane jest przez władze oraz środowiska medyczne, badawcze i naukowe.

W marcu 2020 roku ICNIRP opublikowała wytyczne w sprawie ograniczenia na zmienne w czasie pole elektryczne, magnetyczne i elektromagnetyczne (od 100 kHz do 300 GHz)⁵ będących rewizją wytycznych z 1998 roku. Głównym celem dokumentu jest ustalenie **wytycznych** dla ograniczenia narażenia na pole elektromagnetyczne, **które zapewnią wysoki poziom ochrony dla wszystkich ludzi przed znanymi negatywnymi skutkami dla zdrowia z bezpośrednich, niemedyceńskich ekspozycji na krótko- i długoterminowe, ciągle i nieciągle pole elektromagnetyczne o częstotliwości radiowej.** Wytyczne ograniczają pole elektromagnetyczne o częstotliwościach radiowych do poziomów, **które nie powodują żadnego znanego efektu zdrowotnego, wykorzystując relacje pomiędzy ekspozycją a ogrzewaniem tkanek, a także ogólniej ekspozycji i zdrowia.** Chociaż wytyczne chronią przed znaczącym wzrostem temperatury z powodu odkładania się energii elektromagnetycznej w tkance, nie ograniczają innych źródeł ciepła (to jest nie z powodu pola elektromagnetycznego o częstotliwościach radiowych). ICNIRP w wytycznych potwierdziła ustanowione wartości graniczne w 1998 roku jako bezpieczne dla ogółu społeczeństwa.

Same dopuszczalne poziomy pola elektromagnetycznego w Polsce zostały określone w rozporządzeniu Ministra Zdrowia (wydanym w porozumieniu z Ministrem Cyfryzacji) z dnia 17 grudnia 2019 r.

⁵ <https://www.icnirp.org/en/activities/news/news-article/ef-guidelines-2020-published.html>

w sprawie *dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku*. W rozporządzeniu tym określone zostały dopuszczalne poziomy pola elektromagnetycznego w środowisku, zróżnicowane dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, a także miejsc dostępnych dla ludności. Wyjaśnić należy, że wskazane w rozporządzeniu poziomy uwzględniają aspekty medyczne oddziaływania pola elektromagnetycznego na organizm człowieka. Dopuszczalne poziomy pola elektromagnetycznego, jakie mogą występować w miejscach dostępnych dla ludności, zostały ustalone przy założeniu, że ciągle przebywanie osób w dowolnym wieku i stanie zdrowia - w polach o poziomach niższych - nie może pociągać za sobą negatywnych skutków dla zdrowia tych osób.

Zalecenie Rady oraz dopuszczalne poziomy PEM oparte są na aktualnej, dostępnej wiedzy o wpływie PEM na zdrowie ludności. Pokreślić należy także, że Zalecenie Rady jest popierane przez WHO, a wyznaczone na jego podstawie limity zostały potwierdzone jako bezpieczne dla zdrowia przez ICNIRP w 2009 roku oraz przez naukowe komitety doradcze Komisji w roku 1998, 2001, 2002, 2007 i 2009. W opinii projektodawcy brak w dyrektywie 2011/92/UE instalacji emitujących pole elektromagnetyczne może wynikać z zalecenia 1999/519/EC. Skoro zalecane są bezpieczne limity (progi) ekspozycji na PEM to nie powodują one negatywnych skutków dla środowiska. Tym samym przeprowadzania ocen oddziaływania na środowisko dla takich instalacji jest nie tylko nadregulacją, ale także, przywołując dostępne raporty i badania naukowe (na potrzeby wydania przez Ministra Zdrowia, w porozumieniu z Ministrem Cyfryzacji, rozporządzenia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku przeprowadzona została gruntowna analiza 74 publikacji naukowych dotyczących oddziaływania pól elektromagnetycznych na środowisko, które zostały wymienione jako załączniki do Oceny Skutków Regulacji projektu tego rozporządzenia), fikcją.

Powyższe oznacza, że zapewnienie odpowiedniej ochrony przed polem elektromagnetycznym emitowanym przez instalacje jest zapewnione już przez obowiązujące przepisy ustawy - *Prawo ochrony środowiska* – zarówno w zakresie przewidzianej w art. 152 tej ustawy procedury zgłoszeniowej, jak i narzędzi związanych z obowiązkowym pomiarem pola elektromagnetycznego w środowisku (art. 122a ustawy - *Prawo ochrony środowiska*) oraz państwowym monitoringiem środowiska (art. 123 ustawy - *Prawo ochrony środowiska*). **Z tego względu konieczność, w określonych sytuacjach w odniesieniu do przedsięwzięć wskazanych w § 2 ust. 1 pkt 7 oraz § 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia o oś, uzyskania dodatkowo na wcześniejszym etapie zamierzenia inwestycyjnego decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest nieuzasadniona. Obowiązek taki w praktyce w sposób zbędny mnoży liczbę rozstrzygnięć administracyjnych niezbędnych do realizacji inwestycji.** Warto w tym miejscu dodać, że ewentualne wątpliwości związane z koniecznością przeprowadzenia procedury środowiskowej mają wpływ na kolejne postępowania administracyjne niezbędne w prowadzonym procesie inwestycyjnym, zgodnie bowiem z art. 29 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - *Prawo*

budowlane, decyzji o pozwoleniu na budowę wymagają przedsięwzięcia, które wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, oraz przedsięwzięcia wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000, zgodnie z art. 59 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Jednocześnie należy przypomnieć treść uzasadnienia do projektu ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko:

Projekt ustawy w ślad za dyrektywą i dotychczasową praktyką dzieli przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko na dwie grupy, przy czym nadaje im inne nazwy:

1) „przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko” (dotychczasowa tzw. grupa I);

2) „przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko” (dotychczasowa tzw. grupa II).

Obok przedsięwzięć objętych zakresem dyrektywy 85/337/EWG, wymogiem oceny oddziaływania projekt obejmuje też, tak jak dotychczas, inne niż określone w dyrektywie 85/337/EWG przedsięwzięcia – jeśli mogą mieć znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000. Obowiązek objęcia ich oceną wynika z Dyrektywy Siedliskowej.

Z powyższego nie wynika podstawa dla objęcia procedurą oceny oddziaływania na środowisko dla instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych emitujących pole elektromagnetyczne.

II. Przedstawienie istniejącego stanu rzeczy w dziedzinie, która ma być unormowana oraz wykazanie różnic między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym.

Wprowadzone w projekcie rozporządzenia zmiany dotyczą następujących przedsięwzięć:

A. Przedsięwzięcia z § 2 rozporządzenia ooś (mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko).

- 1) § 1 pkt 1 projektu rozporządzenia (uchylenie pkt 7 w § 2 w ust. 1 rozporządzenia ooś) – usunięcie z katalogu przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych, z wyłączeniem radiolinii, emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz,**

o równoważnej mocy promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny określonej w pkt 7 w § 2 w ust. 1 rozporządzenia ooś - bowiem nie powodują one znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz nie zostały one objęte postanowieniami dyrektywy 2011/92/UE. Nie ma więc merytorycznego uzasadnienia dla utrzymania obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla tego rodzaju inwestycji. W efekcie w trakcie procesu inwestycyjnego zmierzającego zarówno do budowy, jak i przebudowy lub rozbudowy tych obiektów nie będzie zachodziła potrzeba uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co bezpośrednio skutkować będzie zmniejszeniem obciążeń podmiotów planujących realizację inwestycji w tym obszarze.

B. Przedsięwzięcia z § 3 rozporządzenia ooś (mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko).

- 1) § 1 pkt 2 projektu rozporządzenia (uchylenie pkt 8 w § 3 w ust. 1 rozporządzenia ooś) – usunięcie z katalogu przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia ooś, z wyłączeniem radiolinii, emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, o równoważnej mocy promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny określonej w pkt 8 w § 3 w ust. 1 rozporządzenia ooś - bowiem nie powodują one znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz nie zostały one objęte postanowieniami dyrektywy 2011/92/UE. Przyjęcie tego rozwiązania spowoduje, że przy budowie, przebudowie lub rozbudowie tych instalacji nie będzie zachodziła potrzeba uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Planuje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie **14 dni** od dnia ogłoszenia.

III. Wyjaśnienia końcowe.

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia są zgodne z prawem Unii Europejskiej, w tym z dyrektywą 2011/92/UE.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projektowane przepisy zostały przeanalizowane pod kątem wpływu na małe i średnie przedsiębiorstwa. Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia będą miały pozytywny wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Zmiana wprowadzona rozporządzeniem usprawni proces inwestycyjny, bowiem, z uwagi na brak obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, skrócony zostanie czas potrzebny na uzyskanie niezbędnych zezwoleń inwestycyjnych.

Szybsze pokrycie kraju zasięgiem sieci mobilnych umożliwi większe wykorzystanie pracy zdalnej w sytuacjach kryzysowych.

Projektowane rozporządzenie będzie mieć pozytywny wpływ na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych. Szybsze pokrycie kraju zasięgiem sieci mobilnych umożliwi większe wykorzystanie pracy zdalnej, edukacji zdalnej, dostępu do e-administracji i e-medycyny w sytuacjach kryzysowych. Zwiększone zostanie również bezpieczeństwo obywateli.

Należy podkreślić, że projektowane przepisy nie przyczynią się do mniejszej dbałości o zdrowie obywateli oraz środowisko, bowiem gwarancja takiej dbałości wpisana została w szereg obowiązujących regulacji. Dodatkowo, obowiązujące regulacje, m.in. rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie *dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku* oraz szczegółowo określają maksymalne dopuszczalne wartości pola elektromagnetycznego, jako, zgodnie z aktualnym stanem wiedzy naukowej, bezpieczne dla zdrowia człowieka. W związku z nasileniem się obaw społecznych związanych z polem elektromagnetycznym pochodzącym z instalacji telekomunikacyjnym już w ramach nowelizacji ustawy z dnia 7 maja 2010 r. *o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych* (tj. ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. *o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw*) przewidziano budowę systemu SI2PEM, dzięki któremu możliwy jest stały i darmowy wgląd w dane dotyczące PEM, przez wszystkich zainteresowanych. Wskazać należy także, że od 25 października 2019 r. przepisy art. 152b ustawy - *Prawo ochrony środowiska* nakładają na organ ochrony środowiska obowiązek udostępnienia na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ten organ informacje o instalacjach wytwarzających pole elektromagnetyczne, objętych obowiązkiem zgłoszenia. Tym samym zapewniono obywatelom oraz organizacjom pozarządowym skuteczny dostęp do informacji o instalacjach emitujących pola elektromagnetyczne, dla których rozpoczęto procedurę zgłoszenia przed właściwym organem ochrony środowiska.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministra cyfryzacji.

Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia

zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko

Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu

Janusz Cieszyński, Sekretarz Stanu

Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu

Grzegorz Czwordon, Zastępca Dyrektora Departamentu telekomunikacji KPRM, Sekretariat.DT@mc.gov.pl

Data sporządzenia

27 grudnia 2021 r.

Źródło:

- 1) Art. 60 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2021 r. poz. poz. 2373 i 2389) – art. 60;
- 2) dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. *w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko* (Dz. Urz. UE L 26 z 28.01.2012, str. 1, z późn. zm.);
- 3) Narodowy Plan Szerokopasmowy
- 4) Krajowy Plan Odbudowy i Zwiększania Odporności.

Nr w wykazie prac: RC8

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko procedowany jest w celu **redukcji obciążeń nieuzasadnionych w obecnym systemie ocen oddziaływania na środowisko**.

Projekt rozporządzenia jest elementem reformy w Komponentcie C1.2 *Podniesienie poziomu dostępności i wykorzystania nowoczesnej przewodowej i bezprzewodowej na potrzeby społeczne i gospodarcze Krajowego Planu odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO)*, i tym samym jest jednym z kamieni milowych niezbędnych do osiągnięcia w ramach KPO w terminie do końca marca 2022 roku.

Niżej opisane zmiany stanowią usunięcie nadregulacji względem wymagań UE – dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. UE L 26 z 28.01.2012, str. 1, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2011/92/UE”. Dotychczas funkcjonujące regulacje rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839), zwanego dalej „rozporządzeniem ooś” w przypadku instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, – w przypadkach wskazanych w § 2 w ust. 1 w pkt 7 i § w 3 w ust. 1 w pkt 8 rozporządzenia ooś – były znacznie bardziej restrykcyjne od wymogów ustanowionych dyrektywą 2011/92/UE. Mając na względzie cel dyrektywy 2011/92/UE, który zakłada objęcie nadzorem prawnym ściśle skonkretyzowanych przedsięwzięć sektorowych, tj. wyselekcjonowanych pod względem stopnia negatywnego wpływu na środowisko, brak jest uzasadnienia do prowadzenia ww. oceny względem działań, których wpływ nie jest znaczący (nie ma charakteru znaczącego, tj. stopień nasilenia jest nieznaczący lub nie występuje w ogóle).

Powyższe znajduje potwierdzenie w praktyce organów ochrony środowiska, bowiem prowadzone dotychczas postępowania administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dowodzą, że w przypadku wyżej wymienionych przedsięwzięć znacząco negatywny wpływ na środowisko nie występuje. Intencją projektodawcy jest redukcja obciążeń i usunięcie nadregulacji, które nie znajdują uzasadnienia w kontekście celów stawianych w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. Tego rodzaju nadregulacje, w związku z wymogiem

uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, utrudniają proces inwestycyjny wydłużając czas uzyskiwania niezbędnych pozwoleń i generują znaczne obciążenie ekonomiczne po stronie inwestorów. W obecnych realiach i stanie prawnym uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach staje się znacznym obciążeniem dla podmiotów planujących realizację inwestycji. Obciążenie to wynika z istotnego poziomu skomplikowania merytorycznego i proceduralnego oceny oddziaływania na środowisko, z uwagi na jej wielowątkowość, konieczność zbadania szerokiego spektrum oddziaływań planowanych inwestycji i próby pogodzenia sprzecznych interesów licznych stron postępowania. Na przewlekłość procedury oceny oddziaływania na środowisko mają również wpływ szerokie uprawnienia uczestników postępowania (społeczeństwa, stron i podmiotów działających na prawach stron np. organizacji ekologicznych). Uprawnienia te nie zawsze są właściwie wykorzystywane, a nawet często nadużywane. Zamiast prowadzić do zapewnienia skutecznego, efektywnego przeprowadzenia oceny i minimalizacji negatywnych oddziaływań planowanych inwestycji ze szczególnym uwzględnieniem czynnika społecznego, służą one partykularnym interesom uczestników postępowań i merytorycznie nieuzasadnionemu blokowaniu wielu inwestycji. Również u organów ochrony środowiska, nadmiernie obciążonych postępowaniami dla inwestycji należących do różnorodnych branż gospodarki narodowej, widoczna jest pilna potrzeba redukcji nieuzasadnionych obciążeń w celu skupienia działań przy kontroli i nadzorze procesu inwestycyjnego przedsięwzięć, które faktycznie mogą znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko. Obecnie nadmierne obciążenie GDOŚ i Regionalnych Dyrektorów Ochrony Środowiska (RDOŚ), których priorytetem powinno być terminowe i skuteczne prowadzenie postępowań w sprawach, które tego rodzaju oceny środowiskowej wymagają, powoduje przewlekłość toczących się postępowań administracyjnych oraz znaczne opóźnienia w realizacji wielu inwestycji, kluczowych z punktu widzenia podstawowych interesów Państwa.

Proponowana zmiana legislacyjna nie zmienia całego systemu, ale ma na celu redukcję obciążeń dla jednej kategorii inwestycji w zakresie obowiązku uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Brak wymogu uzyskania jednej z decyzji administracyjnych nie zwalnia inwestora z obowiązku zachowania zgodności z wymogami ochrony środowiska, zachowania norm i standardów, które podlegają kontroli i weryfikacji w odrębnych procedurach, w szczególności na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, 2127 i 2269). Zmiana pozostaje również bez wpływu na jedne z podstawowych zasad ustawy - *Prawo ochrony środowiska*, zgodnie z którymi kto powoduje zanieczyszczenie środowiska, każdorazowo ponosi koszty zapobiegania temu zanieczyszczeniu (zasada „zanieczyszczający płaci”) oraz zasady zapobiegania i przeczności.

Zgodnie z informacjami pochodzącymi od uczestników procesu inwestycyjnego czas uzyskania poszczególnych rozstrzygnięć kształtuje się w następujący sposób:

- pozwolenie na budowę bez uzyskiwania decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego – od 0,5 roku do kilku lat;
- pozwolenie na budowę poprzedzone uzyskaniem decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego – od 1 roku do kilku lat;
- decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach – podejście jest różne w zależności od regionu Polski. Jednak w prawie wszystkich urzędach (uczestnicy procesu inwestycyjnego oceniają to nawet na 99%) uzyskanie takiego rozstrzygnięcia jest wymagane w każdym postępowaniu i to często podwójnie, tj. zarówno na etapie uzyskiwania decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego jak i pozwolenia na budowę. Czas uzyskania rozstrzygnięcia w postępowaniu z wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wynosi od 2 miesięcy do kilku lat, przy czym z reguły operatorzy wskazują na okres dłuższy niż krótszy.

Maksymalne terminy uzyskania wymaganych rozstrzygnięć w procesie realizacji stacji bazowych wyniosły nawet: 1807 dni (w wariantcie pozwolenia na budowę poprzedzonego uzyskaniem decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego) oraz 2276 dni (w wariantcie pozwolenia na budowę bez uzyskiwania decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego).

Praktyka urzędów szczebla lokalnego pokazuje jednak, że inwestorzy obligowani są do inicjowania postępowań o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z uwagi na wymóg uzyskania takiego rozstrzygnięcia na potrzeby postępowania dotyczącego lokalizacji inwestycji celu publicznego czy też w ramach uzyskania pozwolenia na budowę. Z informacji przekazywanych przez uczestników procesu inwestycyjnego wynika, że finalnie takie wnioski (względnie zapytania), w zależności od praktyki danego organu, kończą się różnymi rozstrzygnięciami potwierdzającymi brak konieczności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (np. decyzja umarzająca postępowania jako bezprzedmiotowe, postanowienie odmawiające wszczęcie postępowania z uwagi na brak podstaw materialno-prawnych do rozpatrzenia wniosku czy też opinie organów o braku zastosowania do danej instalacji zapisów nowelizowanego rozporządzenia).

Oceniając projektowaną zmianę w kontekście uczestnictwa czynnika społecznego w procesie inwestycyjnym, należy mieć na względzie obowiązujące już od 25 października 2019 r. przepisy ustawy - *Prawo ochrony środowiska*. Art. 152b tej ustawy nakłada na organ ochrony środowiska obowiązek udostępnienia na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ten organ następujące informacje o instalacjach wytwarzających pole elektromagnetyczne, objętych obowiązkiem zgłoszenia. Tym samym zapewniono obywatelom oraz organizacjom pozarządowym skuteczny dostęp do informacji o instalacjach emitujących pola elektromagnetyczne, dla których rozpoczęto procedurę zgłoszenia przed właściwym organem ochrony środowiska. Z kolei zgodnie z art. 152b ust. 3 ww. ustawy organizacja pozarządowa w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. *o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie* prowadząca działalność w zakresie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 6 lub 18 tej ustawy, lub osoba zamieszkała w gminie, na terenie której ma być lub jest eksploatowana instalacja, o której mowa w ust. 1, może wnieść do organu ochrony środowiska właściwego do przyjęcia zgłoszenia uwagi dotyczące okoliczności, o których mowa w art. 152 ust. 4a, wraz z ich szczegółowym uzasadnieniem uprawdopodobniającym zasadność ich wniesienia. Tym samym zapewniono skuteczny udział obywateli oraz organizacji pozarządowych w procesie zgłoszenia instalacji emitujących pola elektromagnetyczne. Dlatego nie przewiduje się, aby planowane zmiany rozporządzenia o os mogły powodować znaczące ograniczenie praw i wolności jednostek zainteresowanych danym działaniem inwestycyjnym. Wskazać również należy, że w znacznej liczbie przypadków to nie strony postępowania, a podmioty zainteresowane postępowaniem kierują do organów ochrony środowiska swoje uwagi dotyczące realizacji danego przedsięwzięcia. Uwagi społeczeństwa dotyczące realizacji danego przedsięwzięcia, które są kierowane do organów ochrony środowiska, bardzo często nie dotyczą zagadnień związanych z ochroną środowiska, czy warunków realizacji przedsięwzięcia, a stanowią jedynie wyraz niezadowolenia dla danego zamierzenia inwestycyjnego, które może wiązać się np. z obawami przed spadkiem wartości nieruchomości. Wskazać przy tym należy, że organ ochrony środowiska bada jedynie możliwość realizacji inwestycji z punktu widzenia środowiskowego, natomiast samodzielnie nie jest władny do zmiany lokalizacji inwestycji, czy też środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia ze względu na istniejący konflikt społeczny. Ponadto proponowane zmiany *rozporządzenia* nie wpłyną negatywnie na konieczność zapobiegania przekroczeniom standardów jakości środowiska.

Reasumując, po uwzględnieniu strat i korzyści, proponuje się następujące redukcje obciążeń.

W obecnych uwarunkowaniach prawnych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko kwalifikują się również instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi nie mniej niż:

- a) 2000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 100 m od środka elektrycznego w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- b) 5000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 150 m od środka elektrycznego w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- c) 10 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 200 m od środka elektrycznego w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- d) 20 000 W,

- które w świetle postanowień dyrektywy 2011/92/UE, nie zostały uznane za przedsięwzięcia wymagające analizy pod kątem ich wpływu na środowisko. Tego typu przedsięwzięcia nie powodują znacząco negatywnego wpływu na środowisko, co sprawia, że niecelowym jest utrzymywanie dla nich dodatkowych postępowań administracyjnych w procesie inwestycyjnym.

Z kolei do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko kwalifikują się instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, inne niż wymienione powyżej, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi nie mniej niż:

- a) 15 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 5 m od środka elektrycznego w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- b) 100 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 20 m od środka elektrycznego w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- c) 500 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 40 m od środka elektrycznego w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- d) 1000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 70 m od środka elektrycznego w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,

- e) 2000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 150 m i nie mniejszej niż 100 m od środka elektrycznego w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- f) 5000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 200 m i nie mniejszej niż 150 m od środka elektrycznego w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- g) 10 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 300 m i nie mniejszej niż 200 m od środka elektrycznego w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny
- które w świetle postanowień dyrektywy 2011/92/UE, nie zostały uznane za przedsięwzięcia wymagające analizy pod kątem ich wpływu na środowisko. Tego typu przedsięwzięcia nie powodują znacząco negatywnego wpływu na środowisko, co sprawia, że niecelowym jest utrzymywanie dla nich dodatkowych postępowań administracyjnych w procesie inwestycyjnym.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponuje się rozwiązanie wymienionych w pkt 1 OSR problemów w niżej opisany sposób.

Redukcja obciążeń nieuzasadnionych w obecnym systemie ocen oddziaływania na środowisko.

Wyłączenie instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz z grupy przedsięwzięć wymagających uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez nieuwzględnienie ich w § 2 w ust. 1 w pkt 7 oraz w § 3 w ust. 1 w pkt 8 rozporządzenia o.o.s. W efekcie w trakcie procesu inwestycyjnego zmierzającego zarówno do budowy, jak i przebudowy lub rozbudowy tych obiektów nie będzie zachodziła potrzeba uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co bezpośrednio skutkować będzie zmniejszeniem obciążeń podmiotów planujących realizację inwestycji w tym obszarze.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W zakresie materialnym projektu rozporządzenia nie przedstawiono rozwiązań przyjętych w innych krajach, ponieważ celem projektu jest zniesienie obecnej nadregulacji przy zachowaniu poprawnej transpozycji postanowień dyrektywy 2011/92/UE. Proponowane zmiany nie spowodują niezgodności przepisów krajowych z załącznikami do dyrektywy 2011/92/UE.

Przegląd transpozycji przepisów Dyrektywy 2011/92/UE (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/NIM/?uri=CELEX:32011L0092>) wykazała, że w większości krajów UE dla instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz nie przeprowadza się ocen oddziaływania na środowisko na mocy Dyrektywy 2011/92/UE w kształcie odpowiadającym polskim regulacjom. Przepisy dotyczące ochrony środowiska mogą mieć zastosowanie do fazy, w której operatorzy rozwijają swoje sieci (BE, FI, HR, IE, PL, PT, SI).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wójtowie, burmistrzowie, prezydenci miast	2477	Rejestr TERYT, http://eteryt.stat.gov.pl	przewodzenie mniejszej, liczby postępowań w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. (wzrost efektywności w zakresie dotrzymania terminów ustawowych przy zachowaniu wysokiego stopnia weryfikacji merytorycznej dla postępowań prowadzonych w zakresie pozostałych przedsięwzięć ujętych w rozporządzeniu o.o.s.).
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska	1	zasoby własne	koordynacja mniejszej liczby postępowań w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

			(wzrost efektywności w zakresie dotrzymania terminów ustawowych przy zachowaniu wysokiego stopnia weryfikacji merytorycznej w zakresie pozostałych przedsięwzięć ujętych w rozporządzeniu ooś).
Regionalni dyrektorzy ochrony środowiska	16	zasoby własne	prorowadzenie/udział w mniejszej liczbie postępowań w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. (wzrost efektywności w zakresie dotrzymania terminów ustawowych przy zachowaniu wysokiego stopnia weryfikacji merytorycznej w zakresie pozostałych przedsięwzięć ujętych w rozporządzeniu ooś).
Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej	344	zasoby własne	udział w mniejszej liczbie postępowań w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. (wzrost efektywności w zakresie dotrzymania terminów ustawowych przy zachowaniu wysokiego stopnia weryfikacji merytorycznej w zakresie pozostałych przedsięwzięć ujętych w rozporządzeniu ooś).
Dyrektorzy Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej	11	http://kzgw.gov.pl	udział w mniejszej liczbie postępowań w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. (wzrost efektywności w zakresie dotrzymania terminów ustawowych przy zachowaniu wysokiego stopnia weryfikacji merytorycznej w zakresie pozostałych przedsięwzięć ujętych w rozporządzeniu ooś).
Publiczne i prywatne podmioty realizujące przedsięwzięcia wymienione w projekcie rozporządzenia, w tym operatorzy nadajników radiowych i telewizyjnych	Każdy podmiot chcący realizować inwestycje - dokładna liczba podmiotów nie jest możliwa do oszacowania;	Nie dotyczy	brak obowiązku uzyskania w ramach procesu inwestycyjnego decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	-												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektu rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych obciążeń finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Przewiduje się, że liczba postępowań prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej powinna ulec zmniejszeniu. Umożliwi to bardziej terminowe prowadzenie postępowań dla pozostałych przedsięwzięć, które wymagają uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
	(dodaj/usuń)												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Zmiana wprowadzona rozporządzeniem usprawni proces inwestycyjny, bowiem, z uwagi na brak obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, skrócony zostanie czas potrzebny na uzyskanie niezbędnych zezwoleń inwestycyjnych. Szybsze pokrycie kraju zasięgiem sieci mobilnych umożliwi większe wykorzystanie pracy zdalnej w sytuacjach kryzysowych.											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Zmiana wprowadzona rozporządzeniem usprawni proces inwestycyjny, bowiem, z uwagi na brak obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, skrócony zostanie czas potrzebny na uzyskanie niezbędnych zezwoleń inwestycyjnych. Szybsze pokrycie kraju zasięgiem sieci mobilnych umożliwi większe wykorzystanie pracy zdalnej w sytuacjach kryzysowych.											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Szybsze pokrycie kraju zasięgiem sieci mobilnych umożliwi większe wykorzystanie pracy zdalnej, edukacji zdalnej, dostępu do e-administracji i e-medycyny w sytuacjach kryzysowych. Zwiększone zostanie również bezpieczeństwo obywateli. Zwolnienie z obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach pewnej grupy przedsięwzięć może ograniczyć udział obywateli w procesie inwestycyjnym. Jednak w ocenie projektodawcy realny wpływ projektu na udział obywateli w procesie inwestycyjnym może pozostać bez istotnych zmian ze względu na możliwość składania uwag przez strony, społeczeństwo i organizacje pozarządowe w postępowaniach planistycznych i innych postępowaniach administracyjnych związanych z realizacją tych inwestycji, w szczególności dotyczy to procedur wynikających z ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.											

		Art. 152b ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska nakłada na organ ochrony środowiska obowiązek udostępnienia na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ten organ następujące informacje o instalacjach wytwarzających pole elektromagnetyczne, objętych obowiązkiem zgłoszenia. Tym samym zapewniono obywatelom oraz organizacjom pozarządowym skuteczny dostęp do informacji o instalacjach emitujących pola elektromagnetyczne, dla których rozpoczęto procedurę zgłoszenia przed właściwym organem ochrony środowiska. Z kolei zgodnie z art. 152b ust. 3 ustawy – Prawo ochrony środowiska organizacja pozarządowa w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie prowadząca działalność w zakresie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 6 lub 18 tej ustawy, lub osoba zamieszkała w gminie, na terenie której ma być lub jest eksploatowana instalacja, o której mowa w ust. 1, może wnieść do organu ochrony środowiska właściwego do przyjęcia zgłoszenia uwagi dotyczące okoliczności, o których mowa w art. 152 ust. 4a, wraz z ich szczegółowym uzasadnieniem uprawdopodobniającym zasadność ich wniesienia. Tym samym zapewniono skuteczny udział obywateli oraz organizacji pozarządowych w procesie zgłoszenia instalacji emitujących pole elektromagnetyczne. Jednocześnie należy wskazać, że od 20 lipca 2021 r. minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi System Informacyjny o Instalacjach wytwarzających Promieniowanie Elektromagnetyczne (SI2PEM). Głównym komponentem systemu jest rozbudowana baza danych o instalacjach radiowych stacji bazowych telefonii komórkowej i wynikach pomiarów pola elektromagnetycznego wykonywanych w ich otoczeniu przez akredytowane laboratoria na zlecenie prowadzących instalacje lub użytkowników urządzeń radiokomunikacyjnych. SI2PEM gromadzi i prezentuje te dane w jednolitej i uporządkowanej formie. SI2PEM gromadzi również informacje o kontrolnych pomiarach PEM prowadzonych przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska oraz dane z rejestrów instalacji i pozwoleń radiowych Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Do systemu trafiają też informacje od operatorów telekomunikacyjnych na temat istniejących stacji bazowych telefonii komórkowej. SI2PEM pozwala także dokonać ciągłych estymacji emisji PEM, czyli pozwala wyznaczyć analitycznie ciągły rozkład natężenia pola elektromagnetycznego na obszarze całego kraju z dokładnością do 1 metra kwadratowego, także w tych miejscach, w których nie zostały jeszcze wykonane pomiary PEM. Wyniki pomiarów PEM oraz estymacji rozkładów PEM prezentowane są na mapie. Dostęp do tych informacji jest powszechny i bezpłatny za pośrednictwem strony www.si2pem.gov.pl.
	Osoby z niepełnosprawnością oraz osoby starsze	Projektowane rozporządzenie będzie mieć pozytywny wpływ na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych. Szybsze pokrycie kraju zasięgiem sieci mobilnych umożliwi większe wykorzystanie pracy zdalnej, edukacji zdalnej, dostępu do e-administracji i e-medycyny w sytuacjach kryzysowych. Zwiększone zostanie również bezpieczeństwo obywateli. Szczegółowe korzyści z technologii mobilnych, w tym z sieci 5G, zostały przedstawione w raporcie „(Nie)pełnosprawni w sieci 5G” opracowanym przez Instytut Łączności – Państwowy Instytut Badawczy we współpracy z Fundacją Integracja, który jest dostępny na stronie https://www.gov.pl/web/cyfrizacja/niepelnosprawni-w-sieci-5g--raport-il-pib.
Niemierzalne	duże przedsiębiorstwa	Zmiany w ujęciu pieniężnym związane są ze zmniejszeniem wymagań formalno-prawnych. Zmniejszenie wydatków nastąpi w związku z brakiem konieczności przygotowania stosownej dokumentacji niezbędnej do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i skróceniem procesu inwestycyjnego. Zmiany w ujęciu niepieniężnym są trudne do określenia, ponieważ każde z przedsięwzięć, ze względu na jego skalę, lokalizację i zakres działalności jest

		indywidualnie wyceniane. Oszacowanie zmiany kosztów wymagałoby znaczących nakładów pracy i czasu, niewspółmiernych do celu w jakim miałyby zostać podjęte.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Zmiany w ujęciu pieniężnym związane są ze zmniejszeniem wymagań formalno-prawnych. Zmniejszenie wydatków nastąpi w związku z brakiem konieczności przygotowania stosownej dokumentacji niezbędnej do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i skróceniem procesu inwestycyjnego. Zmiany w ujęciu niepieniężnym są trudne do określenia, ponieważ każde z przedsięwzięć, ze względu na jego skalę, lokalizację i zakres działalności jest indywidualnie wyceniane. Oszacowanie zmiany kosztów wymagałoby znaczących nakładów pracy i czasu, niewspółmiernych do celu w jakim miałyby zostać podjęte.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:
 Brak obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji uznanych obecnie za przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko bezpośrednio wpłynie na zmniejszenie liczby procedur, a tym samym skrócony zostanie proces inwestycyjny.

9. Wpływ na rynek pracy

Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie będzie miało pośrednio pozytywny wpływ na rynek pracy. System ocen oddziaływania na środowisko skupia się na poszczególnych sektorach działalności i przemysłu krajowego, stąd też stworzenie dogodnych warunków dla ich rozwoju może przyczynić się do poprawy warunków przedsiębiorczości, w tym warunków zatrudnienia w regionach.
 Szybsze pokrycie kraju zasięgiem sieci mobilnych umożliwi większe wykorzystanie pracy zdalnej w sytuacjach kryzysowych.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☒ mienie państwowe ☒ inne: bezpieczeństwo i zarządzanie kryzysowe	☒ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Regulacja w efekcie, jaki planuje się do osiągnięcia, przez zmniejszenie obciążeń formalnych i finansowych (koszty poniesione z tytułu przygotowania dokumentacji niezbędnej do przedłożenia wraz z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach) dla inwestorów, przyczyni się do rozwoju inwestycji w Polsce. Wpłyne to pozytywnie na sytuację i rozwój regionalny, przez przyspieszenie realizacji inwestycji oraz absorpcję środków z zewnętrznych źródeł finansowania (m.in. w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności, w ramach którego nowelizacja przedmiotowego rozporządzenia została wskazana jako element reformy w Komponentie C1.2 Podniesienie poziomu dostępności i wykorzystania nowoczesnej przewodowej i bezprzewodowej na potrzeby społeczne i gospodarcze, i tym samym jest jednym z kamieni milowych niezbędnych do osiągnięcia w ramach Krajowego Planu Odbudowy). Zakłada się, że realizowane przedsięwzięcia nie będą wpływały negatywnie na środowisko. Szybsze pokrycie kraju zasięgiem sieci mobilnych umożliwi większe wykorzystanie pracy zdalnej, edukacji zdalnej, dostępu do e-administracji i e-medycyny w sytuacjach kryzysowych. Zwiększone zostanie również bezpieczeństwo obywateli poprzez poprawienie zasięgu telefonii komórkowej – zwiększenie dostępności do numeru alarmowego 112. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest warunkiem dalszej realizacji procesu inwestycyjno-budowlanego. Pomimo, że z przepisów wynika, że postępowanie w tej kategorii spraw nie ma charakteru uznaniowego, a organ obowiązany jest wydać stosowne rozstrzygnięcie, to praktyka administracyjna oraz niejednolite orzecznictwo sądów administracyjnych wskazują na szereg problemów w tym zakresie - pojawia się szereg rozbieżności i niejednokrotnie wzajemnych sprzeczności, które skutkują niemożliwością uzyskania przez inwestora decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych. Zasadnicze rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych w sprawach dotyczących przedsięwzięć emitujących pole elektromagnetyczne występują w zakresie niejednorodnego podejścia sądów do prawidłowego zakresienia przestrzennego oddziaływania instalacji radiokomunikacyjnej. Projektowana zmiana rozporządzenia wpłynie pozytywnie na sądy administracyjne. Projekt rozporządzenia wpłynie pozytywnie na realizację Narodowego Planu Szerokopasmowego, będącego programem rozwoju określającym politykę Rządu RP w zakresie rozwoju dostępu do nowoczesnych sieci szerokopasmowych (https://www.gov.pl/web/cyfryzacja/narodowy-plan-szerokopasmowy---zaktualizowany).	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planowane wejście w życie rozporządzenia po 14-dniowym <i>vacatio legis</i>.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu nastąpi przy kolejnej aktualizacji Narodowego Planu Szerokopasmowego (ok. 2024 roku). Jako miernik zostanie przyjęty czas procedur administracyjnych w procesie inwestycyjnym.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Nie dotyczy		